

СПОСОБИ ЗАСТОСУВАННЯ РСЗВ КОРПУСОМ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ США ПРИ ПРОВЕДЕННІ ДЕСАНТНИХ ОПЕРАЦІЙ

В'яткін Ю.О., Блажко А.С.

*Національна академія сухопутних військ
ім. гетьмана П.Сагайдачного, м. Львів*

Перша реактивна система залпового вогню M-142 HIMARS була розроблена в 1996 році компанією Lockheed Martin. В 2005 році корпус морської піхоти США (USMC) отримав перші машини та розпочав підготовку особового складу.

Досконалість системи дозволила розробити та випробувати інші, нетрадиційні способи застосування HIMARS (High Mobility Artillery Rocket System) та GMLRS (Guided Multiple Launch Rocket System). На відміну від стійкого розташування ПУ на суші, в морі корабель здійснює рух у чотирьох вимірах: час, тангаж, крен та ризиковість. Так, в жовтні 2017 році артилеристи USMC з'ясували, що певна модернізація програмного забезпечення системи управління вогнем дозволяє здійснювати пуски ракет з палуб десантних кораблів. Після висадки передових частин десанту передбачається транспортування екіпажу РСЗВ HIMARS разом з боєприпасами на берег за допомогою десантних кораблів на повітряній подушці LCAC (Landing Craft, Air Cushion) разом з основними силами. Подібне застосування GMLRS дозволяє забезпечити вогневу підтримку морської піхоти при проведенні десантних операцій з моря.

Подальша модернізація ракети, яка очікується на озброєння в цьому році, завдяки заявленій дальності до 150 км., дозволить значно покращити можливості вогневих підрозділів щодо підтримки сил десанту при просуванні в глибину. Крім того, HIMARS з Precision Strike Missile (PrSM) може забезпечити десантним кораблям ВМС США здійснення високоточного ураження на великих відстанях LRPF (Long-Range Precision Fires) та можливість стрільби по рухомим цілям як варіант LBASM (проти корабельна ракета наземного базування) з палуби десантних кораблів.

Проти корабельна ракета великої дальності (LRASM) повітряного базування Lockheed Martin представляє собою дозвукову проти корабельну ракету з дальністю польоту 560 км, та несе 1000-фунтову боеголовку. LRASM використовує свою конструкцію, стійку до перешкод GPS, інерціальну навігаційну систему та інфрачервону систему самонаведення з візуалізацією, яка використовує програмне забезпечення для зіставлення цілей, обходу засобів протидії та радарів противника з використанням приймачів радіолокаційного попередження. LRASM використовує канал передачі даних та системи керування для виконання найкращих маневрів ухилення, щоб наблизитись непоміченим до ворожого військового корабля. LRASM не випромінює сигналів і може бути запрограмована на самостійний вибір цілей на кораблі. Крім того, LRASM може атакувати наземні цілі після оновлення програмного забезпечення.

Кращою наземною ПУ морської піхоти США для LRASM, напевно буде обрано M142 HIMARS.